

วารสาร การพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา

Nursing Public Health and Education Journal

ปีที่ 21 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2563 ISSN 2651-1908

การดูแลผู้ป่วยล้างไตทางช่องท้องภายใต้นโยบายล้างไตทางช่องท้องเป็นทางเลือกแรก: จากนโยบายสู่การปฏิบัติการพยาบาล

* อินทิรา สุขรุ่งเรือง ดาราวรรณ รองเมือง กฤตพัทธ์ สิกฝน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ในมารดาหลังผ่าคลอดทางหน้าท้อง

* ปริญญช ชัยกองเกียรติ ภาชีนา บุญลาก อาภาภรณ์ หาญณรงค์

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และพฤติกรรมการบริโภคเพื่อป้องกันภาวะขาดไอโอดีนในสตรีตั้งครรภ์

* พจนีย์ ขวัญเงิน เกสรา ศรีพิชญากุล อัญชลี เล้าวงศ์ จันทร์ฉาย สิงหนันท์

ประสิทธิผลของโปรแกรมการพัฒนาความรู้ด้านสุขภาพในผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงที่เสี่ยงต่อโรคไตเรื้อรัง

* กานต์ณิทธิชัย ปัญญาชนชัยกุล สุทธิพร มูลศาสตร์ วรารณ ชัยลิมปมนตรี

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2

* อรนุช ประดับทอง สุขุมาล แสนพวง อิดารัตน์ คณิงเพียร

ความเชื่อด้านสุขภาพของผู้ดูแลเด็กต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อในศูนย์เด็กเล็ก: กรณีศึกษาศูนย์เด็กเล็กจังหวัดพะเยา

* พงศ์พัชรา พรหมเผ่า พินทอง ปิ่นใจ สุรางคนา ไชยรินคำ

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ ตำบลโพธิ์แทน อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก

* อ้อมใจ แต่เจริญวิริยะกุล ชิตชนก จุฬทรัพย์ ศิริพิชชา ทวีระศรีศรี อัญญา ไบสร์แก้ว ศิริกุล ธรรมจิตรสกุล

ปัจจัยทำนายความตั้งใจการใช้กัญชาในกระบวนการรักษาความเจ็บป่วยของนิสิต สาขาวิชานามัธยมศึกษา

* ณัฐธิดา ผิปากเพราะ กมลชนก คำยอดมวง ขญานุช จันทรัตน์ ปวันรัตน์ สีขอสค์ ภควดี ชันทะกสิกรรม ศิริพร ต้นธรรม ศิริรัตน์ คงพล ประจวบ แผลมหลัก

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุการล้ม ความเสี่ยง

* ไสภาพร พันตุลาวัฒน์ ธาณี กล่อมใจ

ปัจจัยทำนายภาวะซึมเศร้าของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

* สมิตรา สิทธิฤทธิ สิริกร สุวัชฌ์รัฐชา พิชราภรณ์ ไชยสังข์ ประทีป หมิทอง

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบสหสาขาวิชาชีพในการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง

* ธาณี กล่อมใจ นันทิกา อนันตชัยพัฒนา ทักษิภา ชัยวรรณ์

การศึกษาทักษะชีวิตของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

* อารยา จิรมนัสวงศ์ จุฬารัตน์ หัวหวาญ พิชรินทร์ วรณทวี

การพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแบบสถานการณ์จำลอง

* ธาณี กล่อมใจ สมัยพร อาซาล สมศรี ทาทาน ทักษิภา ชัยวรรณ์

Nursing
Public Health
Education

วารสารการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ปีที่ 21 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2563 ISSN 2651-1908

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบรายงานวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) สาขาการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา

กำหนดการออกวารสาร

ทุกๆ 4 เดือน (ปีละ 3 ฉบับ)

มกราคม – เมษายน

พฤษภาคม – สิงหาคม

กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

312 หมู่ 11 ต.บ้านต้อม อ.เมือง จ.พะเยา 56000

โทรศัพท์ 0-5443-1779 โทรสาร 0-5443-1889

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.เวทิน นพินิตย์

ผู้อำนวยการ Professional Associates of Thailand

ดร.ธานี กล่อมใจ

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

บรรณาธิการ

ดร.ทักษิภา ชัชรรัตน์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์ฐิติพร เรือนกุล

เลขานุการ

อาจารย์จรรยา แก้วใจบุญ

อาจารย์สมศรี ทาทาน

อาจารย์อัมพร ยานะ

นางสาว ชนิดาภา อินต๊ะมุด

นายเอกชัย หมั่นขัติย์

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร. พรรณพิไล ศรีอาภรณ์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นธการกิจกุล

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร.เดชา ทำดี

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมยศ ชิตมงคล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมานจิต ภิรมย์ริน

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

ดร.วิยะดา รัตนสุวรรณ

มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.ประจวบ แผลมหลัก

มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.สุภาภรณ์ อุดมลักษณ์

มหาวิทยาลัยเนชั่น

ดร.ฤทัยรัตน์ ชิตมงคล

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์

ดร.นุสรา ประเสริฐศรี

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์

ดร. สุชาติ อินทรกำแหง ณ.ราชสีมา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์

ดร.จุไรรัตน์ หัวหาญ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

ดร. คาราวรรณ รองเมือง

วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

ดร. ธานี กล่อมใจ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ดร.ดลนภา หงส์ทอง

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ดร.กฤตพัทธ์ ฝักฝน

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ดร.ปรัศนีย์ สมิทธิ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

สารบัญ

หน้า

- การดูแลผู้ป่วยล้างไตทางช่องท้องภายใต้นโยบายล้างไตทางช่องท้องเป็นทางเลือกแรก :
จากนโยบายสู่การปฏิบัติการพยาบาล 3
- ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่
ในมารดาหลังผ่าคลอดทางหน้าท้อง 16
- ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และพฤติกรรมการบริโภคเพื่อป้องกันภาวะขาดไอโอดีนในสตรีตั้งครรภ์ 29
- ประสิทธิภาพของโปรแกรมการพัฒนาความรู้ด้านสุขภาพในผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง
ที่เสี่ยงต่อโรคไตเรื้อรัง 41
- ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 55
- ความเชื่อด้านสุขภาพของผู้ดูแลเด็กต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อในศูนย์เด็กเล็ก :
กรณีศึกษาศูนย์เด็กเล็กจังหวัดพะเยา 68
- ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ ตำบลโพธิ์แทน อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก 80
- ปัจจัยทำนายความตั้งใจการใช้กัญชาในกระบวนการรักษาความเจ็บป่วยของนิสิต สาขาวิชาอนามัยชุมชน 91
- ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุการฉีกขาด 105
- ปัจจัยทำนายภาวะซึมเศร้าของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย 116
- การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบสหสาขาวิชาชีพในการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง 125
- การศึกษาทักษะชีวิตของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ 139
- การพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแบบสถานการณ์จำลอง 149

การศึกษาทักษะชีวิตของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

อารยา จิรมนัสวงศ์ จุฬารัตน์ หัวหาญ

พัชรินทร์ วรรณทวี

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

Received : April 1, 2020

Revised : April 20, 2020

Accepted : April 23, 2020

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงพรรณานานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะชีวิตของนักศึกษาพยาบาลและเปรียบเทียบทักษะชีวิตระหว่างนักศึกษาที่มี เพศ และชั้นปีที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ จำนวน 385 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและแบบวัดทักษะชีวิตที่พัฒนาโดยสกล เจริญศรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและเปรียบเทียบทักษะชีวิตระหว่างนักศึกษาที่มีเพศและชั้นปีที่แตกต่างกันโดยใช้ Multiple Analysis of Variances ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับสูงทั้งรายด้านและโดยรวม ($M = 3.92$, $SD = .39$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบพบว่าด้านสังคมมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($M = 3.95$, $SD = .40$) รองลงมาคือด้านการเผชิญทางอารมณ์ ($M = 3.92$, $SD = .47$) เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างชั้นปีพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตโดยรวมมากที่สุด ($M=4.03$, $SD = .38$) รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($M=3.90$, $SD = .38$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($M=3.86$, $SD = .39$) โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตโดยรวมต่ำที่สุด ($M=3.85$, $SD = .39$) เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตระหว่างนักศึกษาที่มีเพศและชั้นปีที่แตกต่างกันพบว่านักศึกษาต่างชั้นปีมีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $<.05$ ($F=3.254$, $p=.022$) ด้วยค่าขนาดอิทธิพลระดับต่ำมาก (partial eta square =.025) และนักศึกษาที่มีเพศต่างกันไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของทักษะชีวิต ($F=.017$, $p=.896$) รวมทั้งไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีและเพศ ($F=1.031$, $p=.379$)

คำสำคัญ : ทักษะชีวิตนักศึกษาพยาบาล เพศ ชั้นปี

A Study on Life Skills of Undergraduate Nursing Students

Boromarajonani College of Nursing, Surin

Araya Jiramanaswong, Chularat Howharn, Patcharin Wannatawee
Boromarajonani College of Nursing, Surin

Abstract

The aims of this descriptive study were to determine the life skills disposition of undergraduate nursing students according academic level. Samples were 385 nursing students from four academic levels. All students were studying at Boromarajonani College of Nursing, Surin. Data were collected by general information sheets and life skills scale which was developed by Sakol Chareonsri. Descriptive statistics were applied to describe the findings and univariate general linear model analysis were applied to determine the difference on life skills between sex and academic levels. Overall, the mean score of life skills were at the high level for the first year through the fourth-year students ($M = 3.92$, $SD = .39$), with this highest mean scores was social followed by emotional coping skills ($M = 3.95$, $SD = .40$; $M = 3.92$, $SD = .47$ consecutively). Considered mean score for each academic levels, year 1 has the highest means score ($M=4.03$, $SD = .38$), followed by year 2 ($M=3.90$, $SD = .38$), year 3 ($M=3.86$, $SD = .39$). Fourth year students show the lowest means score on life skills ($M=3.85$, $SD = .39$). Moreover, there was a statistically significant relationship between life skills and level of study ($F=3.254$, $p=.022$). There was not a statistically significant different in life skills for those who have different sex ($F=.017$, $p=.896$) and there was no interaction between class and sex ($F=1.031$, $p=.379$).

Key words : Life Skills, Nursing students, Sex, Academic level

บทนำ

วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม การเปลี่ยนแปลงในวัยรุ่นทำให้วัยรุ่นส่วนใหญ่อยากรู้ อยากลองและอยากหาประสบการณ์ใหม่ ซึ่งศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของข้อมูลและเทคโนโลยี ทุกอย่างเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา เป็นยุคที่โลกต้องการผู้ที่สามารถปรับตัวและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างสร้างสรรค์ ทักษะชีวิตซึ่งเป็นทักษะภายในที่จะช่วยให้วัยรุ่นสามารถเผชิญสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะชีวิตหมายถึงความสามารถในการดำรงชีวิตเป็นองค์รวมที่รวมถึงการคิด วิเคราะห์ และการปฏิบัติการของมนุษย์ในชีวิตจริง (วรรณภา พิพัฒน์วงศ์, 2557) นอกจากนี้ทักษะชีวิตยังหมายถึงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการจัดการหรือแก้ปัญหาต่างๆ ในการดำเนินชีวิต ซึ่งทักษะชีวิตดังกล่าวนี้ประกอบไปด้วยทักษะทางด้านสังคมซึ่งหมายถึงความสามารถต่างๆ ในการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ทักษะด้านการคิดซึ่งหมายถึงความสามารถในการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบความคิด และทักษะด้านการเผชิญทางอารมณ์ซึ่งหมายถึงความสามารถในการเรียนรู้ที่จะจัดการกับอารมณ์ตนเอง (สกล เจริญศรี, 2550) ซึ่งศศิมา เกลียวทอง (2557) ยังกล่าวว่าทักษะชีวิตเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเพิ่มขีดความสามารถของวัยรุ่น เพื่อให้วัยรุ่นรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง เป็นผู้ริเริ่มสร้างสรรค์ และรู้จักควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นความสามารถในการปรับตัวและพฤติกรรมเชิงบวกที่ช่วยให้วัยรุ่นสามารถจัดการกับความต้องการและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ วัยรุ่นที่มีทักษะชีวิตต้องมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวในสถานการณ์ที่แตกต่างกันได้ มีความหวังและหาโอกาสในการแก้ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ยากลำบาก สามารถคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ และสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความสัมพันธ์ที่ดี รู้จักเอาใจใส่ผู้อื่น และสามารถจัดการ

กับชีวิตของตนเองได้เป็นอย่างดี ซึ่งการพัฒนาทักษะชีวิตในวัยรุ่นควรพัฒนาในทุกช่วงอายุและการศึกษาทุกระดับ

นักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่มีอายุที่ถือเป็นช่วงวัยที่ยังอยู่ในวัยรุ่น และเป็นวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงของศตวรรษที่ 21 นับว่าเป็นวัยที่มีความคิดเป็นของตัวเอง คิดเร็ว ทำเร็ว ปรับปรุงเร็ว มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ชอบความท้าทาย มีวิถีชีวิตที่ทันสมัย นิยมใช้วิธีการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัย (เยาวลักษณ์ โภชิตารา, 2554) การเข้ามาศึกษาในวิชาชีพพยาบาล นักศึกษาต้องมีการปรับตัวหลายอย่างทั้งในช่วงการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการที่เปลี่ยนจากวัยรุ่นเป็นวัยผู้ใหญ่ การใช้ชีวิตในวิทยาลัยที่มีกฎระเบียบต่างๆ และการขึ้นฝึกปฏิบัติงานในรายวิชาภาคปฏิบัติที่ก่อให้เกิดความเครียดและความวิตกกังวล เนื่องจากวิชาชีพการพยาบาลเป็นวิชาชีพที่มีการทำงานร่วมกับทีมสหวิชาชีพ รวมถึงผู้ป่วย และญาติ ยิ่งไปกว่านั้นการใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษาพยาบาลในโลกดิจิทัลที่ทุกอย่างสื่อสารอย่างรวดเร็ว การแสดงความคิดเห็นในโลกโซเชียล หรือการกระทำบางอย่างภายใต้ความเป็นวิชาชีพพยาบาลอาจทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาได้ จากคุณลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรมการแสดงออก รวมถึงการเผชิญเหตุการณ์ต่างๆ อาจส่งผลต่อการใช้ชีวิตในวิทยาลัย และพฤติกรรมทำให้การพยาบาลต่อนักศึกษาโดยเฉพาะในนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยงจากปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาด้านการเรียน หรือปัญหาสุขภาพจิต ดังนั้นทักษะชีวิตที่มีองค์ประกอบของทักษะการติดต่อสื่อสาร ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการแก้ปัญหา จึงเป็นทักษะที่จำเป็นที่ต้องพัฒนาให้นักศึกษาพยาบาล

วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตคือมุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ มีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ มีทักษะการใช้ชีวิต และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และจากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าทักษะชีวิตเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับนักศึกษาพยาบาล จากการทบทวน

วรรณกรรมพบว่าการศึกษาทักษะชีวิตส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในนักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา การศึกษาในนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิตยังมีน้อยมาก มีเพียงการศึกษาทักษะชีวิตของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ซึ่งทำการศึกษาเฉพาะในนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 (วิจิตรา พูลเพิ่ม และ ชลลดา พันธุ์ชิน, 2551) และการศึกษาของลำเจียก กำธร และ โสภิต สุวรรณเวลา (2561) ที่ทำการศึกษาในนักศึกษาพยาบาล การพัฒนาทักษะการชีวิตของนักศึกษาพยาบาลนั้นจำเป็นต้องได้ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อนำไปออกแบบโปรแกรมการพัฒนาทักษะชีวิตให้กับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต นอกจากนี้การศึกษาทักษะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิตและเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาที่มีเพศและชั้นปีที่แตกต่างกันจะทำให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาทักษะชีวิตให้กับนักศึกษาที่มีชั้นปีที่แตกต่างกันที่มีโปรแกรมการพัฒนาทักษะเชิงวิชาชีพที่แตกต่างกัน ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาล ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ซึ่งมีบริบทที่คล้ายคลึงกันได้ รวมถึงอาจใช้เป็นส่วนหนึ่งของข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ในการจัดการศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต ที่จะมีการปรับปรุงให้มีความทันสมัย และเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้บัณฑิตพยาบาลที่จบออกมา มีทักษะที่สามารถให้บริการตอบสนองความต้องการของประชาชนและระบบสุขภาพได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะชีวิตของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทักษะชีวิตระหว่างนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิตที่มีเพศและชั้นปีที่แตกต่างกัน

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1-4ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 436 คน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1-4 กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างว่าเป็นนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ชั้นปีที่ 1-4 ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2562 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 385 คน คิดเป็นร้อยละ 88.30 โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้าร่วมร้อยละ 90.01 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เข้าร่วมร้อยละ 100 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 78.21 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เข้าร่วมร้อยละ 84.16

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น เกรดเฉลี่ยสะสม จำนวนปีของการศึกษาของบิดา จำนวนปีของการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา

ส่วนที่ 2 แบบประเมินทักษะชีวิตของนักเรียนวัยรุ่น โดยผู้วิจัยใช้แบบประเมินของสกล เจริญศรี (2550) ที่พัฒนาแบบประเมินทักษะชีวิตในนักเรียนวัยรุ่นที่มีวัยเดียวกันกับนักศึกษาพยาบาล และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบทักษะชีวิตมีค่าความเหมาะสมพอดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถวัดองค์ประกอบของทักษะชีวิตได้

แบบประเมินทักษะชีวิตประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบจำนวน 67 ข้อ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านสังคม จำนวน 37 ข้อ แยกเป็น 5 องค์ประกอบย่อยได้แก่ ทักษะการติดต่อสื่อสาร ทักษะการปฏิเสธและเจรจาต่อรอง ทักษะการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ทักษะการให้ความร่วมมือ และทักษะการเห็นอกเห็นใจบุคคลอื่น 2) องค์ประกอบด้านความคิด ประกอบไปด้วยข้อ

คำถามจำนวน 9 ข้อ แยกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ทักษะการตัดสินใจ และทักษะการแก้ปัญหา และ 3) องค์ประกอบด้านการเผชิญทางอารมณ์ ประกอบไปด้วยข้อคำถามจำนวน 21 ข้อ แยกเป็น องค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ทักษะการจัดการความเครียด ทักษะการเผชิญความโกรธ ทักษะการควบคุมดูแลตนเอง ลักษณะการตอบคำถาม ประกอบไปด้วย จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน ส่วนใหญ่จริง ให้ 4 คะแนน จริงพอประมาณ ให้ 3 คะแนน จริงเพียงเล็กน้อยให้ 2 คะแนน และไม่จริงเลยให้ 1 คะแนน คะแนนมากมีทักษะชีวิตสูง คะแนนน้อยมีทักษะชีวิตน้อย กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของทักษะชีวิตทั้งรายด้านและโดยรวม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง นักศึกษาพยาบาล มีทักษะชีวิตอยู่ในระดับสูงมาก
 คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง นักศึกษาพยาบาล มีทักษะชีวิตอยู่ในระดับสูง
 คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง นักศึกษาพยาบาล มีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง นักศึกษาพยาบาล มีทักษะชีวิตอยู่ในระดับต่ำ
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง นักศึกษาพยาบาล มีทักษะชีวิตอยู่ในระดับต่ำมาก

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบวัดทักษะชีวิตของนักเรียนวัยรุ่น มาทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิตทั้งปี 1- 4 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย ได้ค่า Cronbach ของทั้งฉบับเท่ากับ .918 ด้านสังคมเท่ากับ .880 ด้านความคิดเท่ากับ .823 และด้านการเผชิญกับอารมณ์เท่ากับ .815

จริยธรรมการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้รับการรับรองจาก คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร เลขที่ P-EC

03-03-62 วันที่ 13 ตุลาคม 2562 ทั้งนี้ผู้วิจัยชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบวิธิดำเนินการวิจัย ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะนำผลการวิจัยเป็นภาพรวม นักศึกษามีสิทธิ์ในการยกเลิกเข้าร่วมการศึกษาวิจัยได้ตลอดเวลา ซึ่งไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อนักศึกษาโดยการตอบแบบสอบถามจะไม่ต้องระบุชื่อ-นามสกุล และรหัสประจำตัวนักศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตทำการศึกษาวิจัยและได้รับอนุญาตให้ติดประชาสัมพันธ์เพื่อเชิญชวนนักศึกษาให้เข้าร่วมการศึกษาวิจัย
2. เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามทักษะชีวิตโดยแนบ QR code พร้อม Link สำหรับเข้าร่วมการศึกษาวิจัยโดยการตอบแบบวัดทักษะชีวิตที่เตรียมไว้โดยใช้ Google form เมื่อเข้าไปใน Google form จะมีคำแนะนำถึงวัตถุประสงค์การศึกษาวิจัย การดำเนินการวิจัย และชี้แจงสิทธิในการปฏิเสธการตอบแบบสอบถามโดยไม่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ในกลุ่มตัวอย่างทราบและเบอร์โทรศัพท์พร้อม email address สำหรับติดต่อผู้วิจัย หากกลุ่มตัวอย่างมีข้อสงสัยเพิ่มเติมพร้อมทั้งคำชี้แจงว่าหากกลุ่มตัวอย่างเลือกเข้าตอบแบบสอบถามเป็นการแสดงถึงความยินยอมเข้าร่วมในการศึกษาวิจัย นอกจากนั้นยังมีคำอธิบายว่าข้อมูลจะถูกนำไปวิเคราะห์ในภาพรวม ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างไม่ต้องระบุชื่อ-นามสกุล ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัวจากการศึกษาวิจัยในช่วงเวลาใดก็ได้ตามความสมัครใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจาก Google form จะถูกส่งออกไปยัง Excel spread sheet เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลไว้เป็นแบบการทดสอบสองทาง และ α ที่ .05 โดยวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติเชิงพรรณนาประกอบไปด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนน

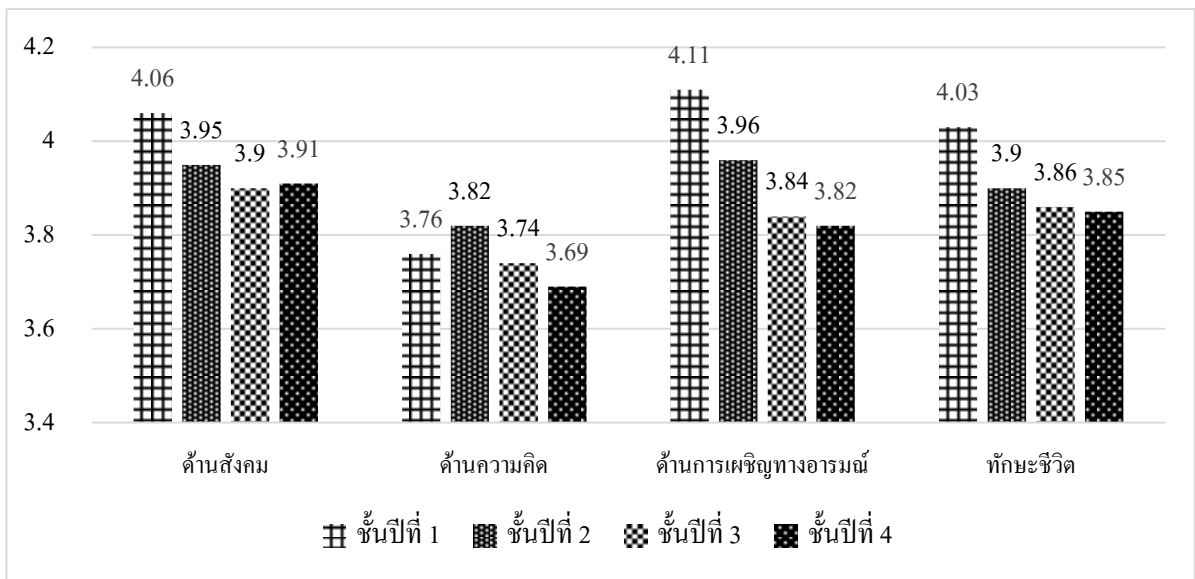

เฉลี่ยทักษะชีวิตระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นปีและเพศต่างกันโดยใช้สถิติ Multiple Analysis of Variance (MANOVA) โดยทำการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการทดสอบการกระจายเป็นโค้งปกติ, linearity และ equality of residual variances

ผลการวิจัย

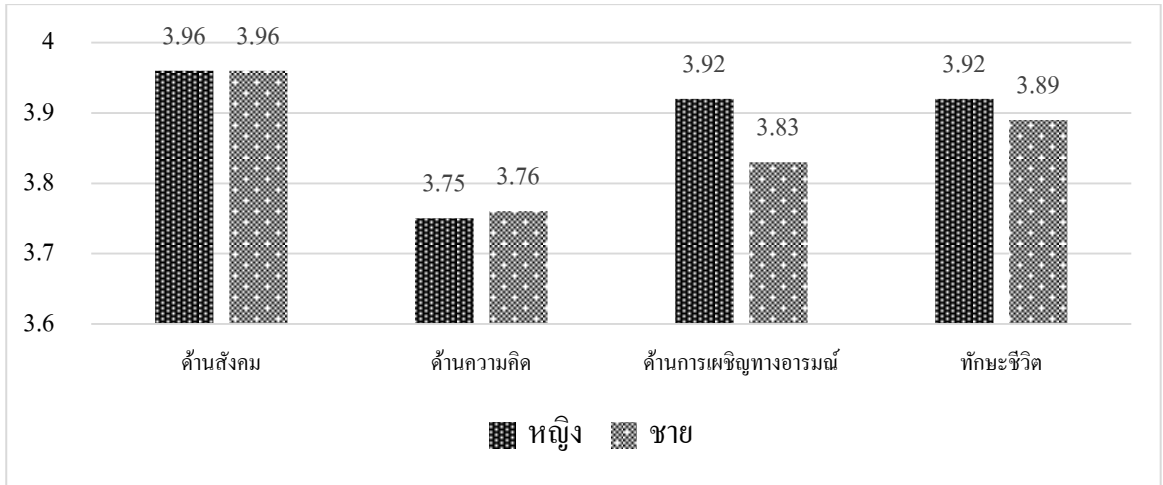
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 92.80) อายุเฉลี่ย 20.87 (SD = 4.92) เกรดเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 3.06 (SD = .55) จำนวนปีเฉลี่ยของการศึกษาของบิดาเท่ากับ 8.10 (SD = 4.01) และจำนวนปีเฉลี่ยของการศึกษาของมารดาเท่ากับ 7.97 (SD = 3.94) ร้อยละ 51.3 มีบิดาประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 13.8) และร้อยละ 56.8 มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 16.7)

1.กลุ่มตัวอย่างมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับสูงทั้งรายด้านและโดยรวม (M = 3.92, SD = .39) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบพบว่าด้านสังคมมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด (M = 3.95, SD = .40) รองลงมาคือด้านการเผชิญทางอารมณ์ (M = 3.92, SD = .47) เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของทักษะชีวิตทั้งโดยรวมและรายด้านระหว่างนักศึกษาที่มีชั้นปีและเพศต่างกัน พบว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีค่าคะแนนเฉลี่ยด้านสังคมและด้านการเผชิญทางอารมณ์มากที่สุด (M = 4.06, SD = .38; M = 4.11, SD = .44 ตามลำดับ) ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มีค่าคะแนนเฉลี่ยด้านความคิดมากที่สุด (M = 3.82, SD = .60) ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยของทักษะชีวิตจำแนกตามองค์ประกอบและชั้นปี

นอกจากนั้นยังพบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยรวมของทักษะชีวิตทั้งโดยรวมและรายด้านมากกว่านักศึกษายุ่งเกือบทุกองค์ประกอบ ยกเว้นนักศึกษายุ่งชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยรวมของทักษะชีวิตและรายด้านมากกว่านักศึกษายุ่งชั้นปีที่ 4 ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยของทักษะชีวิตจำแนกตามองค์ประกอบและเพศ

2.เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตระหว่างนักศึกษาที่มีเพศและชั้นปีที่แตกต่างกันพบว่า นักศึกษาต่างชั้นปีมีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $<.05$ ($F=3.254$, $p=.022$) ด้วยค่าขนาดอิทธิพลระดับต่ำมาก (partial eta square = .025) นั่นคือชั้นปีมีผลต่อทักษะชีวิตน้อยมาก ทั้งนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าคะแนนเฉลี่ยของ

ทักษะชีวิตแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=.005$; $p=.007$ ตามลำดับ) และนักศึกษาที่มีเพศต่างกันไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของทักษะชีวิต ($F=.017$, $p=.896$) รวมทั้งไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีและเพศ ($F=1.031$, $p=.379$) ดังแสดงในตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 ค่าทางสถิติของการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและชั้นปีแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	p	Partial η^2
Intercept	1614.272	1	1614.272	10830.864	.000	.966
ชั้นปี	1.455	3	.485	3.254	.022	.025
เพศ	.003	1	.003	.017	.896	.000
ชั้นปี * เพศ	.461	3	.154	1.031	.379	.008
Error	56.189	377	.149			

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (PostHoc) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นปีที่แตกต่างกัน

ชั้นปี	n(385)	M	SD	p-value		
				ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3
ชั้นปีที่ 1	101	4.04	.38			
ชั้นปีที่ 2	77	3.91	.38	.152		
ชั้นปีที่ 3	122	3.86	.39	.005	1.00	
ชั้นปีที่ 4	85	3.85	.39	.007	1.00	1.00

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาที่ได้สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับสูงทั้งรายด้านและโดยรวม สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาพยาบาลมีความรู้ เจตคติ (ทัศนคติ) และทักษะซึ่งสามารถจัดการกับปัญหาต่างๆ ตัวให้บุคคลอยู่รอดในสภาพสังคมและวัฒนธรรมยุคปัจจุบันได้อย่างมีความสุขและเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต ซึ่งการมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น การสร้างสัมพันธภาพที่มี ประสิทธิภาพกับผู้อื่น ระบุอารมณ์ทางลบ และสถานการณ์กดดัน ตลอดจนจัดการควบคุมได้ และ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ มีการคิดและตัดสินใจอย่างเหมาะสมจะทำให้มีทักษะชีวิตในระดับสูง (ถิรนนท์ ฝิวผา, 2560) สอดคล้องกับการศึกษาของกัญญ์สิริ จันทรเจริญ และ สุกันยา นัครามนตรี (2559) ที่พบว่า นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มีทักษะชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับสูงและการศึกษาของวิจิตรา พูลเพิ่ม และ ชลลดา พันธุ์ชิน (2551) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาพยาบาลยังอยู่ในช่วงวัยรุ่นที่มีทักษะชีวิตจะสามารถจัดการกับปัญหา แก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความมั่นใจ มีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง เข้าใจตนเองและผู้อื่น สามารถลดภาวะวิตกกังวลและภาวะซึมเศร้า (Naeim et al, 2016) และผลการศึกษาที่สอดคล้องกับการศึกษาของสกวเนตร ไทรแจ่มจันทร์ จารุวรรณ สกุลคู อรรณพ โพธิสุข และ จตุพล ยงศร (2558) ที่พบว่าทักษะชีวิตของนักศึกษาพยาบาลทหารอากาศด้านแก้ปัญหามีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด นอกจากนี้เมื่อพิจารณาคุณลักษณะส่วนบุคคลจากการที่นักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีผลการเรียนอยู่ในระดับที่ดี อาจมีผลกับทักษะชีวิตที่อยู่ในระดับสูงเนื่องจากการมีผลการเรียนที่ดีจะทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองเป็นที่ยอมรับ มีผู้สนับสนุนในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่จะส่งเสริมทักษะชีวิตต่อไป (ศศิมา เกลียวทอง, 2557) อย่างไรก็ตามผลการศึกษาที่ขัดแย้งกับผลการศึกษาของลำเจียก กำธร (2561) ที่พบว่า ทักษะชีวิตของนักศึกษาพยาบาล

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรังอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของทักษะชีวิตรายด้านพบว่า ทักษะชีวิตด้านสังคมมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่อยู่ในยุค generation Y ซึ่งอยู่ในยุคสังคมดิจิทัล มีความพิเศษในการเป็นผู้เชี่ยวชาญและเรียนรู้เทคโนโลยีได้อย่างรวดเร็ว และใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในโลกสังคมออนไลน์ (เยาวลักษณ์ โพธิดารา, 2554) อย่างไรก็ตามการที่นักศึกษาพยาบาลมีทักษะชีวิตด้านสังคมที่ดีจะช่วยส่งเสริมให้มีการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ทำความรู้จักกันและกัน เกิดความรู้สึกไว้วางใจ เข้าใจตนเอง ยอมรับผู้อื่นและก่อให้เกิดความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน(ถิรนนท์ ฝิวผา, 2560) สอดคล้องกับการศึกษาของจุฬารัตน์โสตะ (2552) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นควรมีความรู้ ความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่ดี และการแสดงออกที่ดีกับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

2. เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตระหว่างนักศึกษาที่มีเพศและชั้นปีที่แตกต่างกันพบว่า นักศึกษาต่างชั้นปีมีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่าขนาดอิทธิพลระดับต่ำมากนั่นคือชั้นปีมีผลต่อทักษะชีวิตน้อยมาก ทั้งนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะชีวิตแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษานี้คล้ายคลึงกับการศึกษาของปริญช ชัยกองเกียรติ ไศรยา นิฮะ และ บุรณัณศ จันทรศิริพุทธ (2562) ที่พบว่าชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรวม ถึงแม้ว่านักศึกษาหญิงชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยรวมของทักษะชีวิตและรายด้านมากกว่านักศึกษาชายชั้นปีที่ 4 แต่เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างพบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของทักษะชีวิตรวมทั้งไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีและเพศ ซึ่งผลการศึกษาที่คล้ายคลึงกับการศึกษาของ Buvanewari

and Sylvia (2017) ที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะชีวิตของนักศึกษาพยาบาล แต่การศึกษาของ Buvanewari and Sylvia (2017) พบว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง

นอกจากนั้นจากการเปรียบเทียบทักษะชีวิตระหว่างชั้นปีพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่สูงขึ้นจะมีสัดส่วนการพัฒนาทักษะชีวิตลดลงตามชั้นปีโดยสัดส่วนการพัฒนาทักษะการพยาบาลจะมากขึ้นตามชั้นปีนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาที่เพิ่งเข้ารับการศึกษานในวิทยาลัย จะได้รับการให้ข้อมูลในเรื่องการปรับตัวสู่การดำเนินชีวิตในอีกรูปแบบหนึ่ง กิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการภายในวิทยาลัยเพื่อให้นักศึกษาเกิดซึ่งทำให้นักศึกษาได้รับการสร้างและพัฒนาทักษะชีวิตได้ (วรรณภา พิพัฒนธวงค์, 2557) นอกจากนี้ยังพบว่าเมื่อเข้ามาในการศึกษาพยาบาลนั้นชั้นปีที่ 1 จะมีความพร้อมยอมรับที่จะปรับตัว ใส่ใจ กระตือรือร้น ในการทำกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิตชั้นปีที่ 1 เป็นชั้นปีที่มีบุคลากรสาธารณสุขที่มีประสบการณ์การทำงานมาแล้วเข้ามาศึกษาตามหลักสูตร ยิ่งไปกว่านั้นการใช้ชีวิตในวิทยาลัยยังไม่มีความเครียด ความวิตกกังวลจากบทบาทหน้าที่ของชั้นปีที่เพิ่มขึ้นจึงทำให้มีทักษะชีวิตที่อยู่ในระดับสูงกว่าชั้นปีอื่นๆ ที่มีบทบาทหน้าที่มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาเรียนที่ชั้นปีที่ 1 จะเป็นการเรียนรู้ในกลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ ในขณะที่ชั้นปีที่สูงขึ้นการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะด้านการพยาบาลที่มีสัดส่วนมากกว่าทักษะด้านการใช้ชีวิต ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของนิลญา อารมณ์กุล และ ศิริลักษณ์ ศุภปิติพร (2560) พบว่านักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 มีปัญหาการปรับตัวโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ปกติ และพบว่าความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์และเป็นปัจจัยทำนายการปรับตัว ในส่วนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตที่ต่ำที่สุดนั้นอาจเนื่องมาจากส่วนใหญ่การเรียนการรู้ในชั้นปีที่ 4 เป็นการศึกษาศึกษาภาคปฏิบัติ ซึ่งอาจจะพบว่าความ

แตกต่างระหว่างการศึกษานในห้องเรียนกับการศึกษาศึกษาภาคปฏิบัติ ส่งผลให้นักศึกษาขาดความมั่นใจในการศึกษาศึกษาภาคปฏิบัติ มีความกังวลในความสามารถของตนเองในการไปปฏิบัติงานเมื่อสำเร็จการศึกษา จึงทำให้คะแนนทักษะชีวิตโดยรวมต่ำกว่านักศึกษาชั้นปีอื่น

ข้อเสนอแนะต่อการนำผลการศึกษาไปใช้

จากการศึกษาพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะชีวิตด้านความคิด ที่ประกอบไปด้วยทักษะการตัดสินใจ และทักษะการแก้ปัญหา มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งทักษะการตัดสินใจและทักษะการแก้ปัญหานับว่าเป็นทักษะที่สำคัญประการหนึ่งของนักศึกษาพยาบาล ดังนั้นในการออกแบบโปรแกรมการพัฒนาทักษะชีวิตให้กับนักศึกษาพยาบาลควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการตัดสินใจและทักษะการแก้ปัญหาเป็นหลัก ทั้งนี้กิจกรรมสามารถเป็นได้ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมนอกห้องเรียนเช่น กิจกรรมจิตตปัญญาศึกษา และการสะท้อนคิดที่ช่วยพัฒนาส่งเสริมทักษะทางการตัดสินใจและทักษะการแก้ปัญหาได้

ข้อเสนอแนะต่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาที่พบว่านักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิตชั้นปีที่ 1 มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของทักษะชีวิตสูงที่สุด และพบว่าชั้นปีที่สูงขึ้นจะมีคะแนนเฉลี่ยรวมของทักษะชีวิตที่ลดลง ดังนั้นจึงควรมีการติดตามทักษะชีวิตของนักศึกษาตั้งแต่ชั้นปี 1 จนถึงชั้นปีที่ 4 เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงพร้อมทั้งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของทักษะชีวิตของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิตและควรศึกษาผลของการจัดกิจกรรมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนที่มีต่อทักษะชีวิต

นอกจากนั้นในการศึกษานี้พบว่าทักษะชีวิตของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับสูงแต่การศึกษาที่ผ่านของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิตจากวิทยาลัยพยาบาลอื่นพบว่าอยู่ในระดับปานกลางจึงควรทำการศึกษานในนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ทุกคนที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยพยาบาลสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

เอกสารอ้างอิง

- กัญญ์สิริ จันท์เจริญ และสกันยา นัครามนตรี. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับทักษะชีวิตของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*, 3(2), 85-99.
- จุฬารณณ์ โสตะ. (2552). แนวคิดทฤษฎีและการประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ ภาควิชาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ถิรนนท์ ผิวผา. (2560). ผลของโปรแกรมการฝึกทักษะชีวิตต่อภาวะซึมเศร้าในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิลญา อารณกุล และ ศิริลักษณ์ ศุภปิติพร. (2560). การปรับตัวและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1. *จุฬาลงกรณ์เวชสาร*, 61(5), 631-645.
- ปริญญ ชัยกองเกียรติ ไศรยา นิยะ และ บุรณคนัส จันทรศิริพุทธ. (2562). ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*, 6(1), 112-120.
- เยาวลักษณ์ โพธิดารา. (2554). การจัดการศึกษาทางการพยาบาล: สำหรับนักศึกษา Generation Y. *วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ*, 34(2), 61-69.
- ลำเจียก กำธร. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับทักษะชีวิตของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรัง. *วารสารวิชาการ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ*, 14(1), 54 - 68.
- วรรณภา พิพัฒน์ธนวงศ์. (2557). ทักษะชีวิตวัยรุ่นไทยในศตวรรษที่ 21. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ*, 24(2), 39-63.
- วิจิตรา พูลเพิ่ม และ ชลลดา พันธุ์ชิน. (2551). ทักษะชีวิตการปรับตัวของนักศึกษาวัยรุ่นชั้นปีที่ 1 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. *วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ*, 32(1), 36-44.
- ศศิมา เกลียวทอ. (2557). ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สกล เจริญศรี. (2550). การศึกษาทักษะชีวิต และการสร้างโมเดลกลุ่มฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ดุขภูมิตติบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้การปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สกาเวนตร ไทรแจ่มจันทร์ จารุวรรณ สกกุลคู อรรณพ โพธิสุข และจตุพล ยงศร. (2558). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตสำหรับนักศึกษาพยาบาลทหารอากาศ. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 16(2), 21-29.
- Buaneswari, R., & Sylvia, J. (2017). Assessment of Life Skills among First Year B.Sc. Nursing Students of Selected Nursing College. Tamilnadu. *International Journal of Advanced Research*, 5(9), 1007-1011. DOI: 10.21474/IJAR01/541
- Naeim, N., Rahimi, H. R., Soltani, F., Farazandeh, F., Nejad,, F. M., Sharafi, M. R., et al. (2016). The role of life skills and self-efficacy in mental health among male students in High school. *International Journal of Medical Research & Health Sciences*, 5(7s), 118-126.

คำแนะนำ

การส่งผลงานวิชาการลงตีพิมพ์

ในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา พ.ศ.2563

เพื่อให้การจัดทำวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีคุณภาพ จึงขอให้อีกเลิกคำแนะนำปี 2561 และใช้คำแนะนำนี้ตั้งแต่ 1 มกราคม 2563 ดังนี้

วารสารจะดำเนินการในลักษณะ E- journal ไม่จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ หมายถึง ผลงานที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 2 คน ในลักษณะ Double blinded ที่มีความเห็นตรงกันว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพสามารถลงตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้

ผลงานวิชาการที่รับตีพิมพ์ หมายถึง บทความวิจัย และบทความปริทรรศน์

คำแนะนำของการเตรียมบทความ

1. ข้อกำหนดการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษามีดังต่อไปนี้

1.1. เป็นผลงานวิชาการทั้งภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษในสาขาการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา

1.2. ผลงานวิชาการต้องไม่เคยลงตีพิมพ์ในหนังสือและวารสารใดมาก่อนยกเว้นเป็นผลงาน

วิชาการที่ได้นำเสนอในการประชุมทางวิชาการที่ไม่มี Proceedings และผู้เขียนจะต้องไม่ส่งบทความเพื่อไปตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่นในเวลาเดียวกัน

1.3. ผลงานวิชาการจะได้รับการพิจารณา กลับกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ไม่น้อยกว่า 2 คน

1.4. กองบรรณาธิการจะแจ้งผลการพิจารณาการลงตีพิมพ์ในวารสารหลังจากผ่านการประเมินจากโดยผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

1.5. หากผลงานวิชาการใดได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ เจ้าของผลงานวิชาการจะต้องแก้ไขต้นฉบับให้เสร็จและส่งคืนกองบรรณาธิการภายในเวลาที่กำหนดมิฉะนั้นจะถือว่าละสิทธิ์การตีพิมพ์

1.6. ผลงานวิจัยต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากสถาบันใดสถาบันหนึ่ง (เฉพาะวิจัยในมนุษย์)

2. อัตราค่าบำรุงวารสารฯ / ค่าธรรมเนียมในการนำผลงานวิชาการลงตีพิมพ์ในวารสารฯ อัตราค่าธรรมเนียม 3,000 บาท/ 1 บทความ โดยชำระค่าลงทะเบียนตีพิมพ์บทความ โดยการโอนเงินมาที่บัญชีธนาคารกรุงไทย สาขา พะเยา เลขบัญชี 512-0-69285-0 ชื่อบัญชี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี (งานวารสาร)

3. การเตรียมต้นฉบับบทความวิจัยมีแนวปฏิบัติตามลำดับการเขียน ดังนี้

3.1 ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

3.2 ชื่อ-สกุลและสถานที่ทำงานของผู้แต่ง (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

3.3 บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract) ไม่เกิน 1 หน้า

3.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้ผู้เขียนพิจารณา คำสำคัญทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ

3.5 บทนำเป็นการเขียนความเป็นมาหรือความสำคัญ ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็นประเด็นหลักการวิจัยเขียนให้กระชับตรงประเด็นและแสดงถึงความสำคัญหรือปัญหาที่ต้องทำการศึกษา

3.6 วัตถุประสงค์การวิจัย กระชับและชัดเจน

3.7 ระเบียบวิธีการวิจัยเป็นการเขียนอธิบายกระบวนการทำวิจัยตามหลักระเบียบวิธีวิจัยที่มีคุณภาพ โดยมีรายละเอียดพอสังเขปที่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของกระบวนการ

3.8 ผลการวิจัย เป็นการเขียนผลการวิเคราะห์ข้อมูลหรือข้อค้นพบจากการวิจัยหากจะมีการนำเสนอข้อมูลด้วยตารางควรออกแบบตารางให้เหมาะสมและให้นำเสนอข้อมูลได้ตารางตามที่จำเป็น การอธิบายข้อมูลควรหลีกเลี่ยงการกล่าวซ้ำกับสิ่งที่แสดงในตาราง

3.9 อภิปรายผลเป็นการแปลความหมายของผลการวิจัยและอธิบายเหตุผลว่าข้อค้นพบหรือสิ่งที่เกิดขึ้นสามารถอธิบายด้วยหลักการหรือทฤษฎีใดบ้าง ผลการวิจัยสอดคล้องหรือขัดแย้งกับผลการวิจัยของคนอื่นหรือไม่อย่างไรทั้งนี้ในการอภิปรายควรสนับสนุนด้วยข้อมูลที่เป็นเหตุเป็นผลและอธิบาย โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์

3.10 ข้อเสนอแนะในการเขียนข้อเสนอแนะจากการวิจัย ควรเขียนข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ หรือสำหรับการทำวิจัยต่อยอดในอนาคตทั้งนี้ข้อเสนอแนะควรสืบเนื่องจากข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ไม่ใช่ข้อเสนอแนะตามหลักการโดยทั่วไป

3.11. กิตติกรรมประกาศ (หากมี)

3.12. เอกสารอ้างอิง

4. การเตรียมต้นฉบับบทความปริทัศน์ (Review Article) มีแนวปฏิบัติตามลำดับการเขียน ดังนี้

4.1 ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

4.2 ชื่อผู้นิพนธ์ทุกคน และสถานที่ทำงาน โดยใช้ภาษาไทย

4.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นความเรียงย่อหน้าเดียว ประกอบด้วยสาระสังเขปที่สำคัญและครบถ้วน คำสำคัญ (Key words) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ

4.4 บทนำ เป็นการเขียนความสำคัญ ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็นประเด็นหลักของเรื่องที่น่าเสนอ เขียนให้กระชับตรงประเด็นและแสดงถึงความสำคัญว่าทำไมจึงนำเสนอบทความนี้

4.5 สาระปริทัศน์ในประเด็นต่างๆ ที่ตรงกับชื่อเรื่อง โดยประเด็นที่น่าเสนอจะต้องกระชับตรงประเด็น ไม่ซ้ำซ้อน

4.6 วิจารณ์ เป็นการสรุปสาระ และแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนโดยจะอ้างอิงวรรณกรรมต่างๆมาเพิ่มเติมหรือไม่ก็ได้

4.7. กิตติกรรมประกาศ (หากมี)

4.8 เอกสารอ้างอิง

5. การอ้างอิงเอกสาร

การเขียนเอกสารอ้างอิง (References) ทำยบทความสำหรับแนวทางของการเขียนเอกสารอ้างอิง โดยใช้ระบบของ APA ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 (The Publication Manual of the American Psychological Association, 6th edition, published by the American Psychological Association, 2011) มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้แต่งเป็นชาวไทยให้ลงทั้งชื่อและนามสกุลตามลำดับ

ผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศให้ลงนามสกุลตามด้วยเครื่องหมาย และต่อด้วยอักษรย่อของชื่อต้น และชื่อรอง ทั้งนี้รวมถึงผู้แต่งชาวไทยที่เขียนหนังสือเป็น

ภาษาอังกฤษจะลงรายการผู้แต่ง โดยใช้นามสกุลขึ้นต้น
เหมือนผู้แต่งชาวต่างประเทศดังตัวอย่าง

5.1 หนังสือ

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป). เมืองที่พิมพ์:สำนักพิมพ์

บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *วิธีการทางสถิติสำหรับกรวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่4).

กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

Kosslyn, S. M., & Rosenberg, R. S. (2004). *Psychology: The brain, the person, the world*. (2nd ed.). Essex, England: Pearson Education Limited.

Mussen, P., Rosenzweig, M. R., Aronson, E., Elkind, D., Feshbach, S., Geiwitz, P. J., et al. (1973). *Psychology: An introduction*. Lexington, Mass.: Health.

5.2 วารสาร

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้า.

เผชญิ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ดัชนีประสิทธิผล Effectiveness Index:E.I.). *วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 8(1), 30-36.

Klimoski, R., & Palmer, S. (1993). The ADA and the hiring process in organizations. *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*, 45(2), 10-36.

5.3 หนังสือรวมเรื่อง (Book Review)

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ), ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป, หน้า). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

ประสม เนื่องเฉลิม. (2549). วิทยาศาสตร์พื้นฐาน: การจัดการเรียนรู้มิติทางวัฒนธรรมท้องถิ่น การบูรณาการ ความรู้พื้นบ้านกับการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เพื่อชุมชน: กรณีศึกษา จากแหล่งเรียนรู้ป่าปู้ตา. ใน ฉลาด จันทร์สมบัติ (บรรณาธิการ), *ศึกษาศาสตร์วิจัย ประจำปี2548 – 2549* (หน้า 127 – 140). มหาสารคาม: สารคาม-การพิมพ์-สารคามแปเปอร์

Cooper, J., Mirabile, R., & Scher, S. J. (2005). Actions and attitudes: The theory of cognitive dissonance. In T. C. Brock & M. C. Green (Eds.), *Persuasion: Psychological insights and perspectives* (2nd ed., pp. 63-79). Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc.

5.4 สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้นิพนธ์. (วันที่ เดือน ปีที่ปรับปรุงล่าสุด). ชื่อเรื่อง. วันที่ทำการสืบค้น, ชื่อฐานข้อมูล สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (3 ธันวาคม 2548). *ธนาคารหลักสูตร*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2550, จาก <http://db.onec.go.th/thaigifted/lessonplan/index.php>

Wollman, N. (1999, November 12). *Influencing attitudes and behaviors for social change*. Retrieved July 6, 2005, from <http://www.radpsynet.org/docs/wollmanattitude.html>

6. โปรดตรวจสอบ ต้นฉบับดูว่า ท่านได้เขียนหัวข้อต่างๆ และให้ข้อมูลครบถ้วน ใช้คำต่างๆ ถูกต้องตามพจนานุกรมไทย และอังกฤษ รวมทั้งคำศัพท์ทางวิชาการ และระบบการอ้างอิง ได้ถูกต้อง

7. ในการนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ในบทความ ขอให้ผู้เขียนใช้ข้อมูลจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือและ

ทันสมัยไม่เกิน 10 ปีมีการระบุชื่อผู้แต่งและปีพิมพ์ ปรากฏอย่างชัดเจนควรอ้างอิงจากแหล่งหรือเอกสารที่เป็นต้นตอของข้อมูลและบทความใดที่มีการตรวจสอบพบว่าเข้าข่าย Plagiarism จะถูกตัดสิทธิ์ในการพิจารณาลงตีพิมพ์

8. การตั้งค่าน้ำกระดาษให้ตั้งค่าขนาดกระดาษ A4 จัดหน้าให้มีช่องว่างด้านบน 1 นิ้ว ด้านล่าง 1 นิ้ว ด้านซ้าย 1.25 นิ้ว ด้านขวา 1 นิ้ว อักษรที่ใช้ในการพิมพ์ให้ใช้ฟอนต์ AngsanaNew ขนาด 16 และ single space และมีเนื้อหารวมบทความย่อและเอกสารอ้างอิงไม่เกิน 15 หน้า

9. การส่งต้นฉบับให้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

9.1. ส่งต้นฉบับบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเป็นอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.docx) ไปที่เว็บไซต์ของวารสารที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/bcnpj> เพื่อทำการลงทะเบียนสมาชิกวารสารและดำเนินการส่งบทความผ่านระบบออนไลน์ของ TCI ทั้งนี้ผู้เขียนสามารถศึกษาข้อมูลคำแนะนำเบื้องต้นสำหรับผู้พิมพ์ที่เมนูด้านขวามือของหน้าเว็บไซต์ หรือตามคู่มือแนบท้าย

9.2. เมื่อบทความผ่านประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจะมีการแจ้งจากกองบรรณาธิการ

วารสารให้ผู้เขียนดำเนินการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

9.3. ชำระเงินค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ในวารสารเมื่อได้รับการแจ้งจากกองบรรณาธิการ

ข้อ 8. วารสารจะมีกำหนดออกปีละ 3 ฉบับคือ ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม และฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม

ผู้พิมพ์หรือผู้อ่านท่านใดประสงค์จะขอข้อมูลหรือรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกองบรรณาธิการได้ดังนี้

กองบรรณาธิการวารสารการพยาบาล

การสาธารณสุขและการศึกษา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

312 หมู่ 11 ตำบลบ้านต๋อม อำเภอเมือง

จังหวัดพะเยา รหัสไปรษณีย์ 56000

โทรศัพท์ 0-5443-1779 ต่อ 105,114

โทรสาร 0-5443-1889

มือถือ 06-1289-5926

E-mail : journal@bcnpj.ac.th

